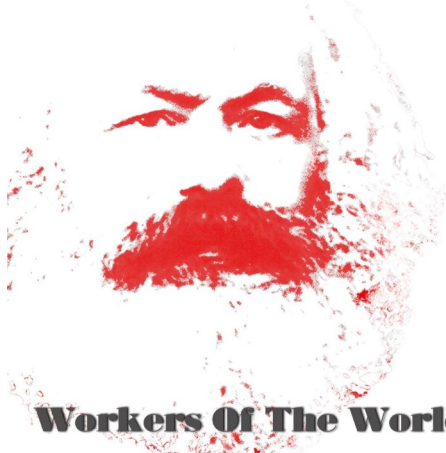

گرامی باد اول ماه مه روز جهانی طبقه کارگر!

International Worker's Day

1st
MAY

حزب کمونیست کارگری حکمتیست (خط رسمی)

Worker-communist Party Hekmatist

Workers Of The World Unite! hekmatist.com

حکمتیست
۲۰۶

۳۰ آوریل ۲۰۱۸ - ۱۰ اردیبهشت ۱۳۹۷

دوشنبه ها منتشر میشود

اطلاعیه پایانی کنگره نهم
حزب کمونیست کارگری
ایران - حکمتیست
(خط رسمی)

اول ماه؛ با قدرت برای فتح سنگرهای بیشتر!

حزب کمونیست کارگری - حکمتیست (خط رسمی)

کنگره نهم حزب کمونیست کارگری-حکمتیست (خط رسمی) با شرکت نمایندگان و ناظرین و مهمانان در روزهای ۲۱ و ۲۲ آوریل در شهر گوتنبرگ در سوئد برگزار گردید.

کنگره با تصویب اعتبارنامه نمایندگان و آئین نامه و دستور جلسه، کار خود را آغاز کرد. سپس با سرود انترناسیونال و یک دقیقه سکوت به یاد جانبازان راه آزادی و سوسیالیسم و سخنرانی افتتاحیه آذر مدرسی، دبیر کمیته مرکزی حزب، وارد دستور شد.

دستور جلسه کنگره عبارت بود از:

- ۱- گزارش کمیته رهبری
- ۲- قطعنامه درباره اوضاع سیاسی و ملزومات پیروزی طبقه کارگر
- ۳- قطعنامه در باره کمونیسم و ناسیونالیسم در کردستان ایران
- ۴- قطعنامه در باره جنبش دفاع از حق زن در ایران و گرایش رادیکال سوسیالیست
- ۵- بررسی قرارها: ... صفحه ۲

کارگران! رفقا! نشان از این حقیقت شیرین است که طبقه کارگر و محرومین جامعه مصمم اند تا به قدرت خود حاکمین را به زیر بکشند.

بورژوازی و دولت جمهوری اسلامی اش، از ما می خواهد به سرمایه و سود و کارخانه اش احترام بگذاریم، در مقابل کار مزدی اش سر فرود آوریم، به تن فروشی و کار کودکانمان راضی باشیم، با زنجیر بر پاهایمان روی تخت بیمارستان بیفتیم، به سرکوب و پلیس و زندان و قوانین اش تمکین کنیم.

و نهایتا از ما می خواهد که به قدرت و زور او ایمان بیاوریم!... اما خیزش دی ماه محرومان و محکومین جامعه، بر این قوانین استثمارگرانه بورژوازی و قلدری آن خط بطلان کشید. تعرض پائینی ها به بالایی ها

اول ماه؛
زنده باد اتحاد کارگری!
از اتحاد کارگری امروز تا برپایی
حکومت کارگری!

مصطفی اسدپور

کارگران!

درب قلعه ارتش متحد کارگری را باز کنید؛ و مبارزه و امید و توقعات در هم کوفته کل محرومان جامعه را در آغوش بگیرید! خیزش دی ماه ستمدیدگان آن جامعه شکست نخورد، این خیزش در حسرت آمادگی طبقه کارگر ناتمام ماند... ص ۴

آزادی
برابری
حکومت کارگری

اطلاعیه پایانی کنگره نهم ...

الف: قرار درباره مخاطرات احتمالی در سیر سرنگونی جمهوری اسلامی
ب: قرار در مورد اسلام زدایی از جامعه
پ: قرار در مورد تخریب محیط زیست در ایران و عواقب انسانی - سیاسی آن

پس از سخنرانی افتتاحیه، پیام حزب کمونیست کارگر عراق از طرف سامان کریم، عضو دفتر سیاسی حزب، و پیام حزب کمونیست کارگری کردستان توسط دشتی جمال، عضو دفتر سیاسی حزب به کنگره ارائه شد. سپس پیامهای رسیده از فعالین حزب در ایران، جمعی از کارگران

نفت در جنوب عراق و سایر شخصیتها و نیروهای سیاسی، به کنگره قرائت شد.

کنگره، مباحث و اسناد آن اساساً حول اوضاع سیاسی ایران پس از خیزش دیمه، تغییر توازن قوا، دورنمای سرنگونی جمهوری اسلامی و امکانی که برای طبقه کارگر و کمونیستها فراهم شده است و همچنین نقش حزب حکمتیست (خط رسمی) در به پیروزی رساندن مبارزه مردم در ایران برای آزادی، برابری و رفاه بود. در این راستا مسئله وزن و جایگاه جنبشهای اعتراضی موجود در جامعه مانند جنبش حق زن، جنبش کارگری، جوانان و جنبش ضد اسلامی در این مبارزات، نقش کمونیستها در متحد کردن و تضمین پیروزی این جنبشها، موضوعات مورد بحث و تاکید سخنرانان و شرکت کنندگان در کنگره بود. کنگره همچنین بر نقش نیروهای ارتجاعی در سیر تحولات اوضاع و مخاطرات پیش رو در جدلهای پیش رو و ضرورت آمادگی همه جانبه حزب برای ورود به دوره پرتلاطم آتی تاکید کرد. مباحث و اسناد کنگره بزودی در اختیار عموم قرار خواهد گرفت.

کنگره در پایان ۲۱ نفر را بعنوان اعضای کمیته مرکزی حزب و دو نفر را بعنوان علی البدل انتخاب نمود.

اعضای کمیته مرکزی منتخب کنگره نهم حزب عبارتند از:

آذر مدرسی، آرام خوانچه زر، آزاد کریمی، آسو فتوحی، امان کفا، بختیار پیرخضری، پیمان حسینی، ثریا شهابی، جمیل خوانچه زر، حسین مرادی، خالد حاج محمدی، سهند حسینی، سیوان رضایی، فواد عبداللهی، محمد راستی، محمد فتاحی، مصطفی اسدپور، مظفر محمدی، مونا شاد، هساره ابراهیمی، هیمن خاکی. سونیا محمدی و لادن داور نیز بعنوان اعضا علی البدل کمیته مرکزی انتخاب شدند.

کنگره پس از دو روز بحث و تبادل نظر و تصمیم گیری در فضائی گرم و پرشور با سرود انترناسیونال با موفقیت به کار خود خاتمه داد.

کمیته مرکزی منتخب در اولین اجلاس خود دبیر کمیته مرکزی و کمیته رهبری را انتخاب کرد. آذر مدرسی به اتفاق آرا بعنوان دبیر کمیته مرکزی و امان کفا، ثریا شهابی، خالد حاج محمدی، فواد عبداللهی، مصطفی اسدپور و مظفر محمدی به اتفاق آرا بعنوان کمیته رهبری انتخاب شدند.

کارگران همان متحد شوید!

حزب کمونیست کارگری حکمتیست (خط رسمی)

۲۶ آوریل ۲۰۱۸ - ۶ اردیبهشت ۱۳۹۷

اطلاعیه حزب ...

مهر این عدم مشروعیت را جنبش محرومان و زحمتکشان دیماس، اعتصابات کارگران هفت تپه، پیام اتحاد کارگران فولاد اهواز، اعتراضات کارگران هپکو، پیام زنان برای طلب در ۸ مارس امسال ...، بر این تاریخ کوبیده است. ما میرویم تا خود برای تداوم جنبشی که از خیابان به محلات کار و زندگی و درمیان معلمان و جوانان و زنان برابری طلب نقل مکان کرده است را سازمان دهیم. این دوران جدیدی است. دوره تقابل و کشمکش های طبقاتی و اجتماعی که هم بورژوازی خطر آن را فهمیده و در تدارک پیشگیری از آن است و هم طبقه کارگر و مردم زحمتکش و گرسنگان جامعه فهمیده و زورآزمایی اولیه را با موفقیت به انجام رسانده و در تدارک پیشروی در توازن قوای جدید است.

دوستان!

امسال، در شرایط متفاوت سیاسی و اجتماعی در ایران، به استقبال اول مه (۱۱ اردیبهشت) می رویم. کشتی اقتصاد جمهوری اسلامی کماکان در گل نشسته و خیزش دی ماه ۹۶ مهر پایان انتظار گشایش اقتصادی و وعده های پوچ دولت اعتدال و پسا برجام را بر پیشانی روحانی رییس

دولت و کل حاکمیت زد. طبقه کارگر و زحمتکشان جامعه دریافته است که دولت بورژواها در ایران نه فقط قصد، برنامه و توان ایجاد بهبود شرایط کار و زندگی و برون رفت جامعه از فقر و فلاکت و استبداد، را ندارد، که مصعب اصلی همه این مصائب است. همه ورژن های اصلاحات و سبز و سیاه و پوپولیسم عقب مانده شان امتحان پس داده و رد شده اند.

اعلام "قانونی بودن" تعطیل رسمی روز کارگر از زبان رئیس ضدکارگری ترین نهاد، فقط و فقط حاکمی از عقب نشینی حاکمیت در مقابل طبقه ما و قدرت آن است. خیزش دیماه به حق هراس از جنبش ما، برای زیر و رو کردن بنیادی های نظام بورژوایی، را در دل حاکمیت و بورژوازی ایران انداخته است.

رفقای کارگر!

پیام خیزش دی ماه زحمتکشان به دولت سرمایه داران این بود که، تداوم این وضعیت فلاکتبار دیگر قابل تحمل نیست. این جوشش اجتماعی عظیم و از پایین همزمان این پیام را هم به خود کارگران و زحمتکشان داشت که زمان آن فرا رسیده است طبقه کارگر و جنبش اجتماعی زنان برای آزادی و برابری، امروز بیش از هر زمان به اتحاد و سازمان و رهبری واحد و منسجم و افق سیاسی روشن نیاز

دارد. نشان داد که سرنگونی جمهوری اسلامی بدون این آمادگی به معنای رفتن به جنگی است که فرماندهانش، افق و استراتژی روشنی برای فتح سنگرهای دشمن و تضمین پیروزی قاطع ندارند. در آستانه اول مه امسال، طبقه کارگر باید به خود و جایگاه طبقاتی و اجتماعی اش بعنوان نیروی اصلی تغییر بنیادی و جایجایی بالایی ها و پایینی ها و حاکمان و محکومین نگاه کند. باید به اتحاد طبقاتی و انسجام صفوف رهبران عملی و آذیتاتورها و سازماندهندگان در ابعاد سراسری طبقه کارگر فکر و عمل کند. باید سر جامعه را به سوی خود بعنوان تنها رهبری با صلاحیت و دارای پتانسیل عظیم اجتماعی که گرداندن چرخهای جامعه را برعهده دارد، بپرچاند.

باید به جامعه ایران، به جنبش عظیم اجتماعی زنان، به جوانان آرزومند آینده بهتر و به همه خواستاران خوشبختی و رفاه و آزادی، این اطمینان را بدهد که برای به دست گرفتن رهبری پایینی ها علیه بالایی ها خود را آماده می کند و تدارک می بیند.

مبارزات هماهنگ و سراسری، فشرده تر کردن صفوف کارگران کمونیست و رهبران عملی کارگران، ایجاد تشکلهای توده ای و تحزب کمونیستی و عروج طبقه کارگر به موقعیت رهبر مبارزات آزادیخواهانه و برابری طلبانه ی جامعه، در حال تحول بنیادی و تشنه آزادی و رفاه و امنیت، هستند و طبقه خود را برای کسب این موقعیت آماده کنند.

کمونیسم طبقه کارگر امروز بویژه نباید به کم تر از این رضایت دهد و باید با اعتماد بنفس عقب نشینی های مداوم را به جمهوری اسلامی تحمیل و سنگرهای یکی پس از دیگری را در مبارزه با دولت بورژوایی حاکم فتح کند! با این روحیه و با این افق و چشم انداز به استقبال اول مه می رویم! اول مه امسال را با تجمع های بزرگ کارگری در شهرها و محلات و میادین شهرها و با شرکت خانواده های کارگران شاغل و بیکار گرامی بداریم.

پیام کارگران فولاد اهواز جوهر و محتوای یک بیانیه سراسری طبقه کارگر است. در بخشی از این پیام آمده است:

"امروز تنها راه مقابله با مظلومی که بر ما میروید فقط و فقط اتحاد بین کارگران همه صنایع در همه جای کشور است. قدرت و توان ما برای ایستادگی در برابر زورگویان و سرمایه داران

زیربست با یکپارچگی و بهم پیوستگی مان بیشتر و بیشتر خواهد شد." "به امید روزی که همه ما کارگران این سرزمین همصدا و همنا پای مطالبات خود و ایفای نقش در تعیین سرنوشت خود محکم و استوار بایستیم".

این پیام، آغاز پایان دوره تفرقه و پراکندگی در صفوف پرولتاریای ایران است. اعلام این حقیقت است که تعرض بورژوازی به طبقه کارگر بدون این تفرقه و پراکندگی، میسر نمی شود.

پیام اول مه امسال طبقه کارگر چیزی نیست جز اینکه، اعلام کند هر گونه تغییر بنیادی در جامعه جز با یک انقلاب توده ای از پایین به رهبری این طبقه و کمونیسم آن، جز با یک انقلاب کارگری و برقراری سوسیالیسم و ایجاد جامعه ای آزاد و برابر، ممکن نیست و طبقه کارگر برای متحقق کردن آن به میدان می آید.

مرگ بر سرمایه داری و دولت آن زنده باد حکومت کارگری

حزب کمونیست کارگری
حکمتیست (خط رسمی)

۵ اردیبهشت ۹۷
(۲۵ آوریل ۲۰۱۸)

اول مه ... ادامه از صفحه ۴

آزین میبندد، حتی از سایه خود هراس بدل راه دهند. در وانفکسای معیشت، در هردنبیل مطلق امنیت شغلی و سوانح محیط کار و بیمه ها هر کارگری حق دارد از فرط هراس سقوط خود و خانواده خود محتاط باشد و دست به کلاه خود بگیرد. کیست که نداند، هر تشخیص ندهد که کارگران، هر تک کارگری که بجای سقوط بار تاملین خود و خانواده، و نه تنها این، بلکه بار متحد کردن، آگاهی و مبارزه و امید را بر دوش کشیده اند قهرمانان آن جامعه هستند. مردم ایران در دنیای نفرت خود، حق دارد و باید بروشنی، قهرمانان خود را بشناسد و بشناساند.

رفقای کارگر!

در حاصل سالها مبارزات کارگری در سطح هر چه گسترده تری زحمتکشان جامعه دریافته است که انتظار هر نوع هپسودی در شرایط کار و زندگی و برون رفت از فقر و فلاکت و استبداد، در گرو بزیر کشیدن نظام سرمایه است. این یک داده اجتماعی در دل یک

جامعه در حال انفجار و بزرگترین و گرانقدرترین دلخوشی جهان متدمن و زحمتکشان کل منطقه است. رهایی آن جامعه در گرو آنست که اتحاد کارگری الگو و فلسفه ساده خود را به سراسر آن جامعه تسری بدهد: "قدرت کارگران در وحدت آنهاست، کارگران یکدیگر را تنها نمیکذارند، وحدت کارگران طبقاتی و جهانی است، قید و شرط ملی و جنسیتی برای وحدت کارگری مطلقا ممنوع است، کارگران منافع طبقاتی و سوسیالیستی خود را فدای منافع و مصالح فوری و محدود خود نمیکنند. مبارزه و وحدت کارگری هرگز محدود به صنف معین نمیشود. تشکل و وحدت کارگری همه اعضای خانواده کارگری را شامل میشود، وحدت کارگری در محل کار بلافاصله با وحدت در محلات گره میخورد، اتحاد و همبستگی فرض آحاد این طبقه بوده، عضویت و همراهی هر تازه واردی مشروط به مراسم و پیش شرطی جز تعهد برای مشارکت در اهداف آن تشکل نیست." درس اول وحدت طبقاتی کارگری در حق طلبی آن و مبارزه متحد

برای بیرون کشیدن دستمزد و سایر مطالبات از حلقوم بورژوازی و دولت آنست. در عین حال وحدت طبقاتی کارگری به معنای تنها نگذاشتن یکدیگر در تمام عرصه های زندگی، در کار و محله است. در هر محله و با وجود یک تشکل، یک ارگان و یا یک اتحاد کارگری علیه بیکاری هیچ کودکی بیسواد نمیماند، هیچ کودکی به کار گرفته نمیشود، رختشویخانه برای راحتی زنان و مردان دایر است و تعاونی های کارگری دسترسی همه اعضای محل به معیشت بهتر را بدرجات بیشتری تضمین میکنند. یک اتحاد کارگری ضامن برابری و حرمت زنان در همه شئون زندگی در پشت درهای بسته است، یک اتحاد کارگری ضامن طرد هویت ملی است ...

رفقای کارگر!

چرخهای تولید در دستان ما میچرخد، هر چه بیشتر کار میکنیم جز فقر و زنجیرهای بردگی نصیبمان نمیکردد. قدرت اصلی ما کارگران نه در کار و نه در جان فشانی در باریکاردهای خیابانی در مقابل وحوش حاکمان

بورژوازی نیست، قدرت طبقه کارگر در موقعیت و اقتدار آن در ساختن دنیایی است که هر انسان شریف و شرافت هر انسان را به سمت خود معطوف میسازد. در انکشاف طبقه کارگر منسطق مظلومیت محلی از اعراب ندارد، در فلسفه پیشروی طبقه کارگر "حق بر باطل پیروز نمیشود" ... "حق" چیزی جز مفاهیم ساده انسانی، علقه و همدلی انسانها، چیزی جز مشارکت داوطلبانه در راه اهدافی متعالی در روی سنگفرش سرد و سفت خیابانها و در زندگی امروز نیست. قدرت اصلی طبقه ما در سازمان و تشکل ما، در پاسداری از جان و عزت تک تک اعضای طبقه ما از مصائب و مخاطرات ناشی از حکومت و توطئه های بورژوازی؛ قدرت اصلی طبقه کارگر در امکان و سابقه و تجربه سازمان دادن جنگ کارساز و پیروزمندی است که خدایان مایشاء بورژوازی در آسمانها را با بوزینه های نظم آنها روی زمین یکجا افسار بزند.

رفقای کارگر!

خیزش دیماه گواه انکارناپذیری دال بر این بود که انسانیت، شیفنگی

برای یک اجتماع و روابط انسانی و متعالی در آن جامعه موج میزند. خیزش دیماه جشن بزرگ لایروبی زباله های سیاسی و فکری و اجتماعی، لایروبی زباله های اسلامی و ملی بود. خیزش دیماه بخشی و جبهه ای از جنگ طبقه ما با حکومت اسلامی سرمایه در ایران بود. خیزش دیماه پیش قراول اول مه بود.

روز اول مه امسال باید هر مکان و هر خاطره و هر نشانی از خیزش دیماه جولانگاه آذیتاتورها و رهبران و سخنگویان کارگری باشد که استدلال کنند و قانع سازند که چگونه راه را میتوان به جلو باز کرد. روز اول ماه امسال هر محله کارگری باید در قرق دهها تشکل تازه تاسیس یافته قرار گیرد که با اسم شب "خیزش دیماه" غرور و دلگرمی و شجاعت و اراده و اعتماد بنفس و مهمتر از هر چیز سازمان لازم برای رهایی از نکت جمهوری اسلامی سرمایه در ایران را در آن جامعه به غلیان آورد.

زنده باد اول مه، روز جهانی کارگر
زنده باد حکومت کارگری

این خیزش از شجاعت و عمق آزادیخواهی و عدالت طلبی چیزی کم نداشت اما در عین حال از درایت تجربه یک جامعه انقلاب دیده به قدرت و آمادگی و تشکل یابی طبقه کارگر خود چشم دوخت. خیزش دیماه در غیاب این آمادگی یکسره کردن کار را موقتا به تاخیر انداخت. اول مه امروز و مردم و نیروهای سیاسی موثر در سرنوشت جامعه ایران طبقه کارگر را در قلب خیزش دیماه، دینامیسم و آینده این خیزش ارزیابی کند.

رفقای کارگر!

با از راه رسیدن اول مه، در تشابه با سالی قبل تر، حکومت اسلامی سرمایه نان و هستی ما را به گروگان گرفت تا به سرمایه و منطق سود آن در کار و بیکاری عاجزانه تن دهیم، با ذلت کار مزدی بسوزیم و بسازیم، چرخ قوت لایموت خانواده را به قیمت فرسایش بی پایان زنان طبقه و استثمار جگر گوشه های خود در گردش نگه داریم. سالی که گذشت در انبوه ساختمانها و بیمارستان های برافراشته از حاصل کار طبقه ما، در میان همه هم بی وقفه کار و اضافه کاری و اشتغال خانگی زنان همین طبقه، میلیونها نفر پنجه در پنجه سرما، در حسرت یک سرپناه، در فقدان چند گرم پنبیسلین بر بخت بد خود در ورطه فقر و محرومیت لعنت فرستادیم.

رفقای کارگر!

اول مه امسال در تقابل با سالها قبل تر، با شرایطی روبرو هستیم که خیزش دی ماه امید و چاره جویی را به رگهای آن جامعه تزیق کرده است. خیزش دی ماه محرومان و فرودستان جامعه، بر قدر قدرتی قوانین و مقررات ستم و استثمارگرانه ی بورژوازی خط بطلان کشید. با اولین شواهد دال بر تعرض پایینی ها بر علیه بالایی ها، با فوران خشم و نفرت علیه فقر و خفت و سرکوب "تربس" جا عوض کرد. با هر قدم از عقب نشینی وحشت زده دستگاه سرکوب تعرض پایینی ها به بالایی ها نشان از این حقیقت شیرین است که طبقه

کارگر و محرومین جامعه می روند تا به قدرت خود ایمان بیاورند. جنبش سراسری دی ماه در سرعت سرسام آور خود، درگذر شبح آمیز بر فراز دهها شهر و در بهسوسه هیجان سوال بیجواب و وسوسه انگیز "سر از کجا در خواهد آورد؟" در مقابل سوال اساسی تری در مقابل دو راهی قرار گرفت: "آیا ما خود می توانیم جامعه را اداره کنیم؟"، "شرکت و کارخانه را اداره کنیم؟"

این سوالات و این دو راهی منطقی و عمیقاً واقعی است. در بلشوی نیروهای ملون سیاسی که در دو قطبی اکس مسلم تا محاصره اقتصادی امریکا، در مواضع ضد رژیم نوسان میکنند؛ چشم دوختن و اعتماد عمومی مردم در ایران به تجربه دهها تشکل و هزاران اعتصاب و مبارزه کارگری نهفته است. رهبران این اعتصابات در میان مردم چرخیده اند، بحث و استدلال میان کارگران در رخت کن کارخانه در محلات و محافل کارگری گوش شنوا پیدا کرده است، سرسختی و ابتکار این رهبران در تداوم عمر تشکل و اعتصاب از دل هار ترین سرکوبگران قهرمانان امروز و چهره های ناجیان فردای آزادی را قلبها جای داده است. تصور کنید در دل رویدادهای دیماه صدها اتحادیه کارگری به ابراز وجود میپرداختند. تصور کنید که در خیابانهای تهران کارگران با صلابت و روشنی طبقاتی ناشی از مبارزه اقتصادی خویش دکان فضل فروشان حقه باز طبقات بورژوا، سبزه، مدعیان اقتصاد ملی، و هوچی گری پوچ حکومت شاهنشاهی را تخته میگردند.

رفقای کارگر!

امسال در شرایطی به استقبال اول مه (۱۱ اردیبهشت) می رویم که کل حیات سیاسی حکومت اسلامی سرمایه در ایران بر روی یک دروغ بزرگ استوار است، که گویا اقتصاد بورژوایی در ایران ورشکسته، بحرانی و از کار افتاده است. این تفسیری است که بیش از هر کس خود دولت حاکم مبشر آنست و دست همه ارگانها و مقامات در افشاکری و اثبات بی لیاقتی خود در اداره حکومت باز

گذاشته شده است!! این در حالی است که هیچ زمانی در کل منطقه میلیونها کارگر و تحصیل کردگان فنی در چند شیفت بکار گرفته شدند. سه میلیون کار کسودک و فقط یک میلیون زن قالیباف را باید به رقم ارتش کار ایران اضافه کرد.

مطابق آمار دولتی حداقل 22 میلیون کارگر مزدی رسماً در چرخه تولید جامعه کارگر مشارکت دارند. بورژوازی ایران مظهر تمام عیار تفاله و جوهره و جنون سود پرستی بر تارک دستگاه متحد سازمان استثمار سیاه طبقه کارگر نشسته است. هیچ کجای دنیا و در هیچ کجای تاریخ به این اندازه تسمه به گرده کارگر کشیده نشده، بورژوازی هرگز در این ابعاد از قره نوکر و از خوش رقصی نمایندگان خویش برخوردار نبوده است. همواره و همه جا استثمار طبقه حاکم جز با فریب و زور گویی همراهِ بوده است. تاریخ بورژوازی در ایران و اسلام در روینای سیاسی و دولتی آن فرصتی است که وجب به وجب آن خاک با نفرت و مقابله با کارگر شخم زده شود.

در سی سال اخیر باندازه سه قرن ثروت و سودا و قدرقدرتی بورژوایی از هر منفذ جامعه جار زده شده و به کرسی نشسته است. در سی سال اخیر دقیقاً به تعداد نمایندگان مجلس و مقاسمات دولتی، به تعداد قلم زنان رسانه ها و اساتید دانشگاهی شکنجه گر و پاسدار و چاقو کش جلو رانده شده است. آیا مسخره نیست که نمایندگان امتحان پس داده، دشمنان رسمی طبقه کارگر بادکنکهای تمدن و امید و رفاه و درایت هوا کرده و با وعده دست راستی ترین سیاستهای نخ نسای نتولیرالی لگد تازه ای به حیات صغیر و کبیر طبقه ما بزنند. وقاحت بورژوازی ایرانی باید نویر باشد که برای تشدید استثمار، برای تمديد نامحدود دستمزدهای زیر خط فقر و برای منست در مقابل وعده های پوچ ناکجا آباد "حل بحران" طبقه حاکمه از ما تضمین میخواهد، کارناوالهای شادی و تشکر برپا داریم!

رفقای کارگر!

پیام خیزش دی ماه زحمتکشان به دولت سرمایه داران این بود که،

شماره ۲۰۶

شبکه حکمتیست (خارسمی)

www.hekmatist.com

سردبیر: فواد عبداللهی

fuaduk@gmail.com

تلگرام حزب

@HekmatistXateRasmi

تماس با حزب

دبیرخانه حزب

hekmatistparty@gmail.com

دبیر کمیته رهبری: خالد حاج محمدی

Khaled.hajim@gmail.com

دبیر کمیته مرکزی: آذر مدرسی

azar.moda@gmail.com

مسول تشکیلات خارج کشور حزب: امان کفا

aman.kafa@gmail.com

مسول دفتر کردستان حزب: مظفر محمدی

mozafar.mohamadi@gmail.com

حال، و از آن روشن تر تشخیص دهد که چگونه ابهام در "فردا چه خواهد شد؟" چرخ این اعتراضات از حرکت باز ایستاد.

رفقای کارگر!

مردم، حتی با قلب های ملامالام از عشق به آزادی حق دارند بترسند، حق دارند از دست این جانوران قرون وسطایی که کوچه و برزن و خانه و محل کار را به حیاط خلوت زندان اوین تبدیل کرده اند، از حکومتی که سمت رئیس جمهور و وزارت کار و خانه کارگر خویش را یکی بعد از دیگری با سوابق درخشان دشمنی با سندیکاهای کارگری... ۳ص

تداوم این وضعیت فلاکتبار دیگر قابل تحمل نیست. امروز در سایه اول مه طبقه کارگر در مرور این کشمکش میتواند با چشم باز ببیند که دریای نفرت میلیونی برای رسیدن به خواستهای پایه ای زحمتکشان آن جامعه ابداً کافی نیست. با دنیای نفرت مردم بعید نیست که به مرگ بر جمهوری اسلامی تحقق بخشید، اما تردید بزرگ تر در خلاصی از "جمهوری اسلامی" بزرگ شده توسط طبقه بورژوا نهفته است. امروز فعالین طبقاتی کارگری در سایه خیزش دی ماه میتوانند بروشنی قدرت نهفته در حرکت اعتراضی مردم علیه رژیم را ببینند و در عین

زنده باد سوسیالیسم

مرکز بر جمهوری اسلامی